

is helemaal klaar voor de wedstrijd.
wordt hij 'schoenenkampioen'.
el komen de zenuwen opsteken:
ooi genoeg, beweegt hij elegant
de moeilijke vragen van de jury
den?

X
van
herkomst
09115

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

5
1 067 9
7/242
0 444

neth Mottar

e uitgever

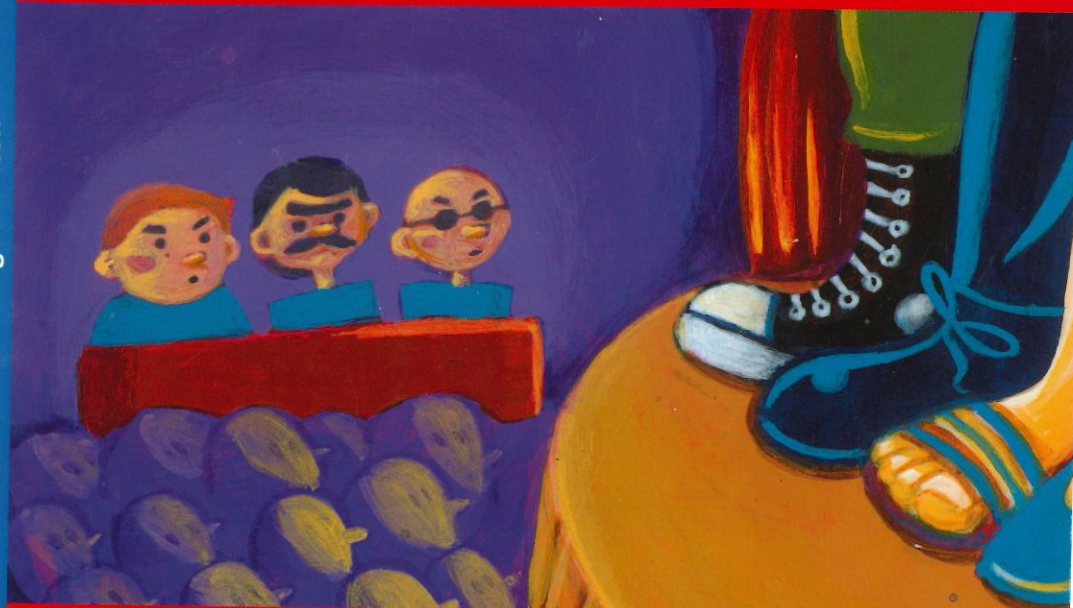
veg 3, 8000 Brugge
25
eure, Brugge

AVI-niveau 6

Thema 8 In alle maten en gewichten

Het kampioenschap

Anita Schrauwen

Ik oefen.

beveelt
begreep
bestaat
besluit
benieuwd
benauwd
besteed
betekent
bewegen
begeleiden

verwijder
vergezellen
vertrouwen
verwacht
vertrekken
verbaasd
verkouden
vergeet

spanning
stemming
inschrijving
mondeling
verrassing
rechtzetting

stevig
nodig
vurig
stevig
vlijtig
rustig
geldig
dertig
tuintig
rumoerig
voorlopig
smoezelig
kleverig
gelukkig

zweet luchtjes
winter slaapje
rust periode
schoenen hal
schoen maker
onder lip
dames schoen
bis nummer
sportzaal geur
jury tafel

kampioen
kampioenschap
lotion
plaid
juryleden
show
coulissen
podium
toilet
extra
micro

zweetluchtjes
winterslaapje
rustperiode
schoenenhal
schoen maker
onderlip
damesschoen
bisnummer
sportzaalgeur
jurytafel

blz.

- 1 Zo mooi **glom** bij nog nooit. (glimmen)
Zo mooi **blonk** bij nog nooit. (blinken)
- 2 Hij vroeg **advies** aan een **kennis**.
Hij vroeg **raad** aan **iemand die hij kent**.
- 3 Zoals verwacht ligt hij onder de **plaid**.
Zoals verwacht ligt hij onder de **deken**.
- 5 Hij wil **zijn tong** wel **afbijten**.
Hij heeft **iets gezegd dat hij niet wou zeggen**.
- 6 Sommige dieren houden tijdens de winter een **winterslaap**, zoals mollen, egels, muizen, marmotten ...
- 8 Een **opgedirkt** iemand is heel zwaar opgemaakt, met veel juwelen en schmink.
- 8 In de jury zitten drie **vakmensen**.
In de jury zitten drie **mensen die veel kennis hebben van zaken**.
- 10 Hij wil **een gat in de lucht springen**.
Hij wil **springen van vreugde**.
- 10 Het publiek is veel te **rumoerig**.
Het publiek maakt **te veel lawaai**.
- 12 De **coulissen** zijn de ruimtes achter het podium die het publiek niet kan zien.
- 12 Men kijkt **reikhalzend** naar het podium.
Men kijkt **vol verlangen** naar het podium.
- 16 Ik heb in een drol getrapt **zonder dat ik er erg in had**.
Ik heb in een drol getrapt **zonder dat ik het wist**.
- 19 De stemming is **anoniem**.
Bij het stemmen geeft men zijn eigen naam niet op.
- 21 Ik eis een **rechtzetting**.
Ik eis een **herstel van de fouten** die gemaakt zijn.

Het kampioenschap

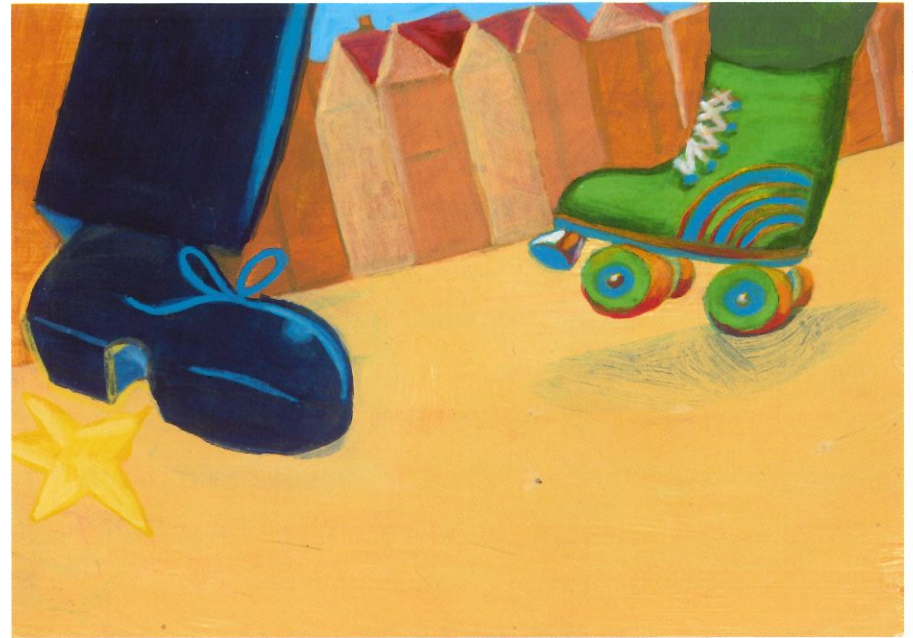
Lakschoen kijkt in de spiegel.

Dit is niet de eerste keer vandaag. Hij is klaar om kampioen te worden. Zo mooi glom hij nog nooit.

Hij controleert ook even zijn hak.

Die heeft geen enkele streep.

Dat zou pas erg zijn na al dat poetsen.
Hij vroeg advies 📖 aan een kennis 📖.
'Hoe maak ik me zo mooi mogelijk?', vroeg hij.
'Je moet je reinigen met bruine zeep', zei de kennis.
'Die zeep verwijder je met een lotion.
Daarna smeer je een dun laagje was.
Met een zachte doek blink je de was op.'
Lakschoen voelt of zijn strik nog stevig vastzit.
En hij speurt naar zweetluchtjes.
Gelukkig ruikt hij alleen zeep.
Ik neem ook wat parfum, denkt Lakschoen.
Dan voel ik me nog frisser.
Zou ik een jas nodig hebben?
Hij rommelt in de kast.
Door het raam ziet hij grijze wolken.
Op straat rolt Skatie voorbij.
Lakschoen klopt op het raam en roept hem.
Skatie stopt en steekt de straat over.
Lakschoen snelt naar de deur en breekt bijna zijn hak.
'Ik ga naar het kampioenschap', zegt Skatie.
'Kom je mij aanmoedigen?', vraagt Lakschoen.
'Laars vroeg me al', antwoordt Skatie.
'Ik moet nu echt door, ze is vast nerveus.'

Hij zegt dat het hem spijt.
Lakschoen voelt zich eenzaam.
Hij denkt zo diep na dat het pijn doet.
Wie kan mij vergezellen, vraagt hij zich af.
Op wie kan ik vertrouwen?
Opeens weet hij het: Slof zegt nooit nee.
Maar Slof slaapt heel veel.
Hij zoekt Slof en vindt hem al snel.
Zoals verwacht ligt hij onder de plaid 📖.
Hij gooit de deken van zich af.

'Je wilt dat ik je kom aanmoedigen', geeuwt hij.

'Dat doe ik, wanneer vertrekken we?'

'Je kunt je nog net wassen', zegt Lakschoen.

Verbaasd kijkt Slof hem aan.

'Is dat nodig? Ik waste me gisteren al.'

'Nou, je ziet toch geen verschil', zegt Lakschoen.

Hij vraagt zich af of het koud is buiten.

'Slof, voel jij even hoe koud het is', beveelt Lakschoen.

Slof gaat naar buiten. Even later komt hij rillend terug.

'Ik vind het koud, doe je jas maar aan', zegt hij.

'Anders word je zo verkouden.'

Lakschoen draagt niet graag een jas.

En zeker niet op dit moment.

Wie weet komt zijn strik wel los.

'Is er niets anders dan die stomme jas, Slof?

Hij zit veel te strak.'

Slof denkt lang na.

'Je vraagt of Pelsschoen je brengt.'

Lakschoen glundert, dit is een prima idee.

Pelsschoen is lekker warm, lekker ruim en knus.

En ze woont tegenover Slof: lekker dichtbij.

'Slof, vraag jij of ze even tijd heeft?'

'Mag ik je jas aandoen, dan loop ik wel even.'

'Ik wist niet dat jij kon lopen', grapt Lakschoen.

'Meestal slof jij, maar vergeet wat ik zei.'

Doe gerust mijn jas aan.'

Hij wil zijn tong wel afbijten 📖. Dadelijk blijft Slof thuis.

Lakschoen poetst zich nog wat op.

Gelukkig brak zijn hak niet met dat slippertje op de mat.

Er zit een kleine deuk in.

Hij kan hem terugduwen, de hak lijkt weer nieuw.

Slof blijft wel een kwartier weg.

Hoe kan dat nou, vraagt Lakschoen zich af.
 Even de straat over, en je bent bij Pelsschoen.
 Hij kijkt net door het raam als Slof binnenkomt.
 Pelsschoen doet een winterslaapje 🛏️, denkt Slof.
 'Gisteren zag ik ze nog', merkt Lakschoen op.
 'Ze doet haar deur niet open', antwoordt Slof.
 'Dus kan ze je ook niet brengen.'
 'Dat begreep ik al', zegt Lakschoen.
 'Weer of geen weer, ik vertrek nu.'
 Slof heeft moeite om bij te blijven.
 Hij begint zelfs al wat te zweten.
 Rustig aan Slof, dadelijk ben je te moe.
 Dan val je in de zaal in slaap, spreekt hij zichzelf toe.
 Lakschoen let goed op dat hij niet in de modder stapt.
 En met zijn hak niet in een putje.
 Want dan is alle moeite voor niets geweest.
 Dan kan hij het kampioenschap wel vergeten.

'Hallo, alles goed met jullie?'
 Skischoen laat zich brengen door zijn skilat.
 Ze zoeven Lakschoen en Slof voorbij.
 'Skischoen ziet er ontspannen uit', zegt Slof.
 'Ja, voor hem is het rustperiode', snuift Lakschoen.

'Zou hij ook meedoen?', vraagt hij aan Slof.
 Slof is er niet zeker van. Skischoen glipt net door de
 ingang van de schoenenhal.
 Het publiek moet nog buiten wachten.
 'We zijn te vroeg', zegt Skatie.
 Lakschoen twijfelt, zou hij al naar binnen mogen?
 Hij stapt naar het loket en klopt op het raam.
 'Mevrouw, mag ik al binnen?'
 'Als je deelnemer bent, moet je snel zijn.
 De inschrijvingen worden zo afgerond.'

Lakschoen schrijft zich als laatste kandidaat in.
Hij heeft nummer tien, Gypsie nummer een.
Ook Bergschoen doet mee, en Balschoen, en
Strandschoen.

Laars staat opgedirkt 📖 naast Skischoen, ze zwaait
iemand vrolijk toe.

Lakschoen merkt ook Sandaal en Pump op, en
Pelsschoen.

Daarom liet Pelsschoen Slop niet binnen.

Ze was al goed op tijd vertrokken.

Stiekem kijkt hij naar Balschoen.

Ze ziet er fantastisch uit.

Ach, mijn leven hangt hier niet van af, denkt Lakschoen.

In het slechtste geval word ik tiende, troost hij zichzelf.

Toch klopt zijn hart heel snel.

Klomp heeft de touwtjes van de wedstrijd in handen.

Hij vraagt of de kandidaten naast elkaar willen gaan
staan. Dan vertelt hij hoe de dag zal verlopen.

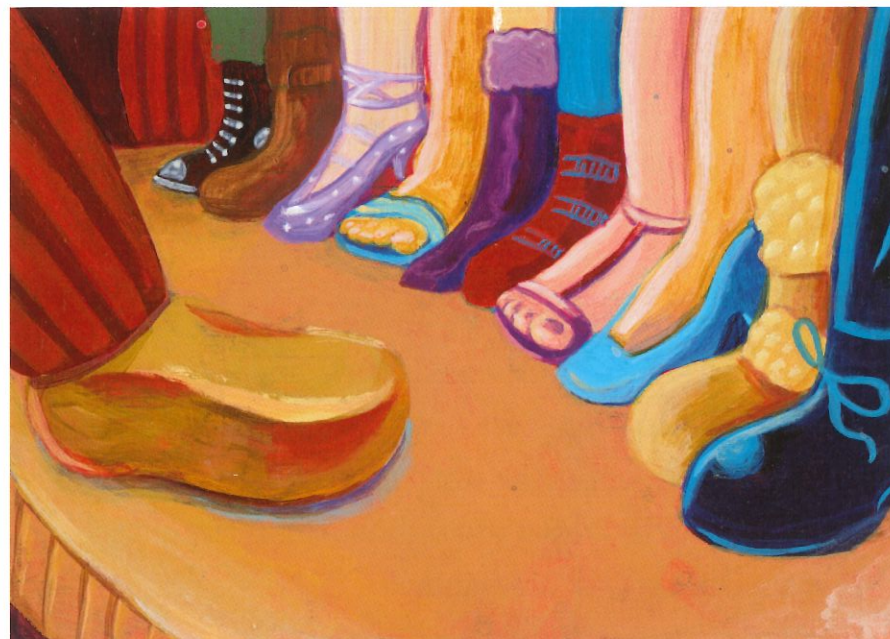
‘De wedstrijd bestaat uit drie delen’, zegt Klomp.

‘Eerst wordt jullie kennis getest.

Dan krijgen jullie punten op uiterlijk en stijl.

In de jury zitten drie vakmensen 📖.

Het publiek geeft punten voor ronde twee en drie.’

Klomp ratelt maar door.

Lakschoen is nerveus, hij zweet ervan.

Kalmeer Lakschoen, dadelijk ga je stinken, spreekt hij
zichzelf toe. Met een zweetgeur kan hij het vergeten.

Hij kijkt naar de juryleden aan de tafel.

Ze kijken streng, er kan geen lachje van af.

Lakschoen neemt een besluit.

Hij laat zich niet door de juryleden in de war brengen.

Hij ademt rustig in en ook rustig weer uit.

Eindelijk is hij klaar voor dit kampioenschap.

De vragen zijn moeilijk.

Gympie weet niet wat een kamermuil is.

Lakschoen is blij dat hij deze vraag niet kreeg.

De vraag wordt aan Strandschoen gesteld, hij weet het ook niet.

Het jurylid met de snor vindt iedereen dom.

'Kamermuil is een ander woord voor pantoffel', zegt hij.

Pump kan geen enkele vraag oplossen.

Bergschoen moet zeggen wat 'schoenlapper' betekent.

'Dat is een ander woord voor schoenmaker', zegt hij.

Bergschoen kent elk antwoord.

Hij krijgt applaus uit de zaal.

Lakschoen bijt op zijn onderlip, hij is de volgende.

'Wat is een hakkenbar?', vraagt het dikste jurylid.

'Daar herstelt men je hak', zegt Lakschoen.

Hij wil een gat in de lucht springen 📖.

'Leg uit: *Je stoute schoenen aantrekken.*'

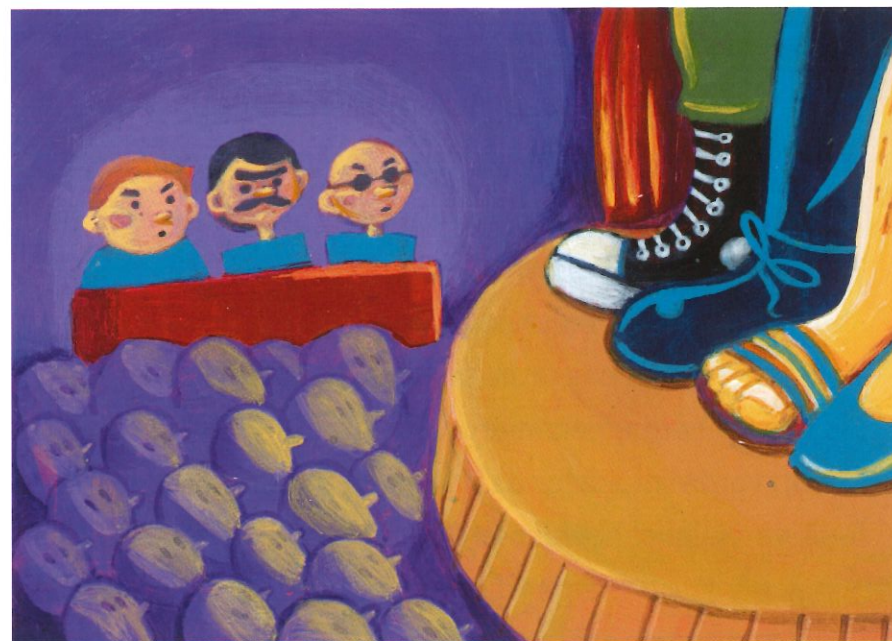
Het publiek is veel te rumoerig 📖.

De tijd gaat te snel voorbij.

Een halve minuut is niet lang.

'Dat is iets doen wat je voordien niet durfde',
zegt de jury.

Lakschoen hoopt op een laatste simpele vraag.

'Wat is een sleehak?'

'Dat is een doorlopende hak onder een damesschoen',
weet Lakschoen.

Maar het is nog niet afgelopen.

Er komen nog twee ronden voor dit kampioenschap.

De jury geeft alvast de voorlopige stand.

Bergschoen leidt met dertig punten.

Dan volgen Laars en Lakschoen met twintig punten.

De andere hebben tien punten.

Pump kreeg geen enkel punt.

Klomp zegt dat er een pauze is.

Achter hem leggen werklui een houten dansvloer.

'Tijd om even op adem te komen', zegt Klomp.

'Ik denk dat de kandidaten wel een drankje lusten.'

En voor het publiek is er een verrassing.

Tapschoen brengt een nooit geziene show.

Voor het eerst in ons land: tapdanser Michell!

Dames en heren, geniet ervan.'

Klomp verdwijnt achter de coulissen 📖.

Iedereen is heel benieuwd. Reikhalzend 📖 kijkt men

naar het podium tot Michel opkomt.

Naast het ritme van de muziek klinkt een ander ritme.

Dat van Michels houten zool en hak op de dansvloer.

Het publiek klapt vurig het ritme mee.

Michel moet een bisnummer dansen.

De deelnemers ontspannen zich.

Ze drinken iets, ze gaan naar het toilet.

Ze keuren de anderen.

En ze schatten hun eigen kansen in.

Lakschoen kijkt stiekem naar Laars.

Deze voert een gesprek met Pump. Pump ziet bleek,

Lakschoen heeft medelijden met hem.

Pelsschoen en Skischoen komen net terug binnen.

Ze haalden even een frisse neus.

Sandaal en Strandschoen vertellen elkaar een mop.

'Ze zijn al jaren de beste maatjes', vertelt Gympie.

Hij vraagt Lakschoen of hij de juryleden kent.

'Laars kent het jurylid met de snor', fluistert Gympie.

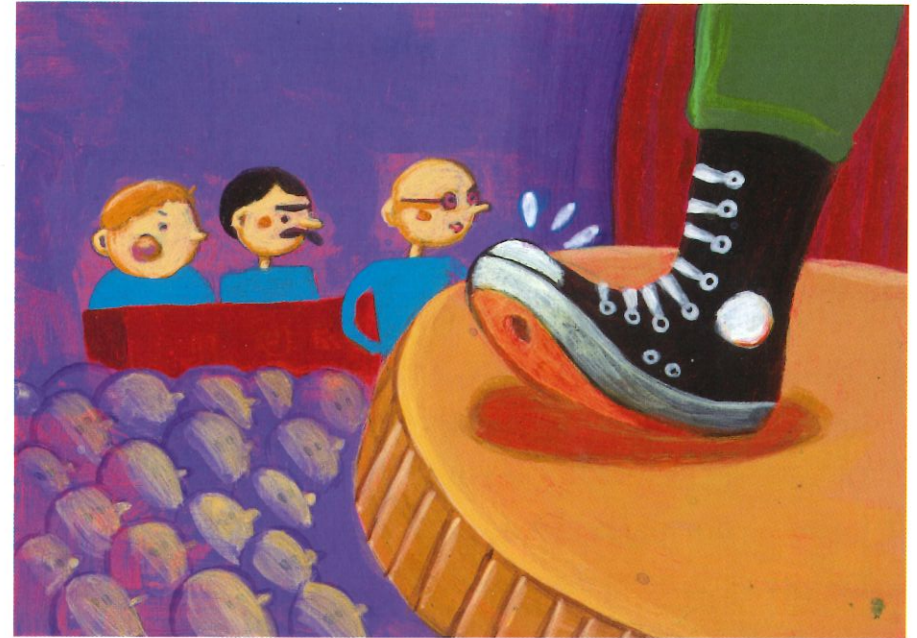
'En Pump woont naast het kale jurylid.'

'Nog vijf minuten!', roept Klomp.

Ze moeten zich nu verfrissen.

Balschoen werkt haar lippen bij.
 Strandschoen loopt rond met een borstel.
 'Heb je nog zand tussen je tenen?', vraagt Skischoen.
 'Dat kan zo irritant zijn', zucht Strandschoen.
 Sandaal wrijft haar witte binnenzool in met een doek.
 'Ik zou niet weten hoe die vieze vlek daar komt',
 mompelt ze.
 Gympie klopt op haar schouder.
 'Wit wordt zo gemakkelijk vuil', zegt hij.
 Hij wijst naar zijn tip die nog een beetje nat is.
 'Bergschoen trapte me raak, ik moest me weer wassen.'
 Lakschoen vindt van zichzelf dat hij er nog goed uitziet.
 Niet slechter dan deze morgen.
 Dat komt door dat laagje was, denkt hij.

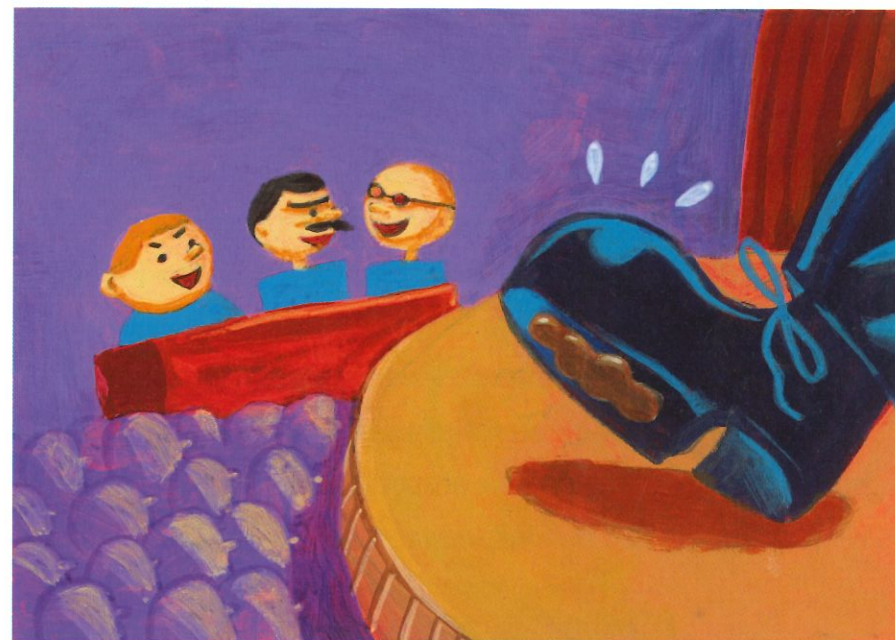
'In deze ronde kun je dertig punten halen.
 Elk jurylid mag er tien geven.
 Na de jury is het publiek aan de beurt.
 Men kan maar aan een kandidaat vijf punten geven.'
 Klomp kent het reglement uit zijn hoofd.
 'Een voor een op het podium komen', beveelt hij.
 Gympie laat zich als eerste door de jury keuren.
 'Draai eens langzaam rond', vraagt de snor.

'Van mij krijg je zes punten.'
 Het dikke jurylid wil dat Gympie zijn zolen toont.
 'Er zit een gat in, dit is maar twee punten waard.'
 De kale man komt naar Gympie toe.
 'Ik ruik een sportzaalgeur', zegt hij.
 'Je moet je beter wassen! Je krijgt maar drie punten.'

De veters van Bergschoen zijn gerafeld.
 En er zit nog zand tussen de ribbels van zijn zool.
 De jury vindt de tip van Balschoen wat kaal.

'Daar moet ik steeds op dansen', zegt ze.
 Zevenentwintig punten krijgt ze van de jury.
 Laars is jaloers, ze kleurt rood.
 Strandschoen haalt een goede score.
 Hij had zich extra goed geborsteld.
 De snor geeft Laars een pluim.
 'Je verzorgt je uiterlijk goed', zegt hij.
 Ze krijgt een punt meer dan Balschoen.
 Dit is voor Lakschoen het bewijs.
 Laars en het jurylid met de snor kennen elkaar.
 De jury vindt de binnenschoen van Skischoen
 smoezelig. En de binnenzool van Sandaal is kleverig en
 vuil. Pelsschoen heeft te veel klitten.
 Pump verliest maar een puntje.
 Zijn hak is schuin afgelopen.
 Hij heeft het kale jurylid als buurman.
 Lakschoen moet zijn zool laten zien.
 'Je hebt in een drol getrapt', grapt het dikste jurylid.
 Lakschoen krijgt het benauwd.
 De andere deelnemers krijgen de slappe lach.
 Ik heb zo veel zorg besteed aan mijn uiterlijk, denkt
 Lakschoen. En dan net vandaag in een drol trappen
 zonder dat ik er erg in heb 📖.

Lakschoen heeft medelijden met zichzelf.
 De jury geeft hem nog zesentwintig punten.
 Hij is blij, het zweten stopt, de slappe lach niet.
 Klomp geeft de stand door.
 'Bergschoen heeft twee punten meer dan Laars.
 Dan komt Lakschoen met zesenvoertig punten.'

 'Nu komt de laatste ronde', zegt Klomp.
 'Je daalt de trap af en wandelt door de zaal.
 Je krijgt punten op je eigen manier van bewegen.

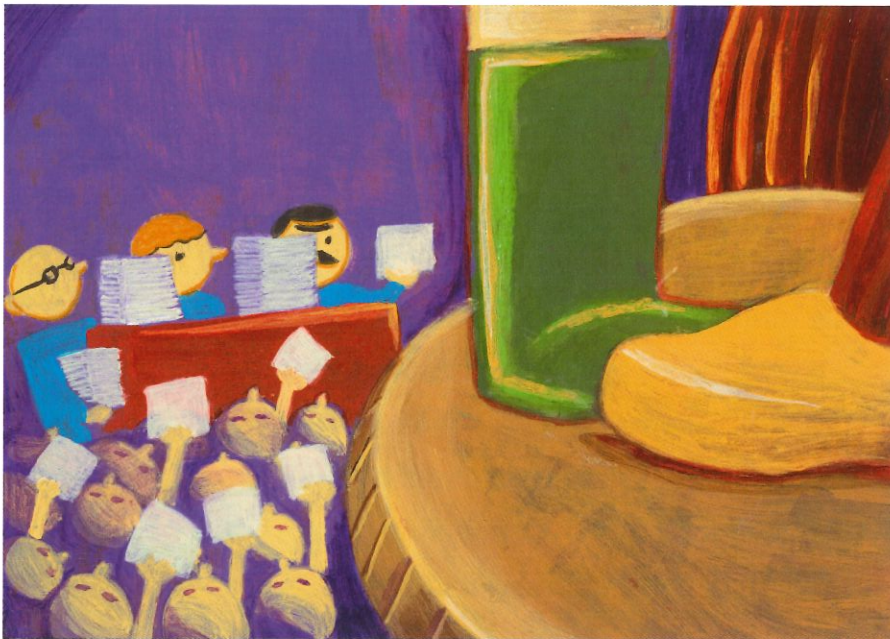
Bergschoen beweegt anders dan Balschoen.
 Skischoen knipoogt naar Bergschoen.
 Als eerste rent Gympie door de gang.
 Bergschoen stapt met stevige pas.
 Voor Pelsschoen is het te warm, hij puft en zucht.
 Skischoen heeft moeite met het afdalen van de trap.
 Laars, Pump en Lakschoen zijn de elegantste van alle
 schoenen. Balschoen en Sandaal zijn dan weer heel
 soepel. De juryleden hebben het moeilijk.
 Klomp spreekt het publiek toe.

Hij vraagt of ze hun favoriet vijf punten willen geven.
 'Intussen overlegt de jury', zegt hij.

De kandidaten lonken naar het publiek.
 Iedereen hoopt op veel punten.
 'De winnaar krijgt een mooie reis', zegt Klomp.
 'Een week naar het Zuiden. Eten en drinken zijn
 inbegrepen!', roept hij. 'Ik wil de winnaar wel
 begeleiden. Als dat geen mooie prijs is!'
 De kandidaten horen hem amper.
 Ze willen weten wie de winnaar wordt.
 De prijs is niet zo belangrijk.
 Wat echt telt, is het 'kampioen zijn'.
 Laars bijt op haar nagels.
 Sandaal dribbelt heen en weer.
 'Ik moet dringend plassen', fluistert Gympie Klomp toe.
 Klomp last een laatste pauze in.

'Iedereen schrijft de naam van zijn favoriet op. Je mag
 je naam niet vermelden. De stemming is anoniem 🗳️.'
 Dat vertelt Klomp door de micro.
 'Alles wordt door de jury gesorteerd.
 Jullie hebben precies drie minuten tijd.'

Daarna aanvaard ik niets meer.
 Vlijtig noteert het publiek zijn voorkeur.
 Hun punten zijn heel belangrijk.
 Het wordt een stormloop naar de jurytafel.
 Bot wil ook heel graag stemmen.
 Maar hij kan niet schrijven.
 En de jury heeft geen tijd voor hem.
 Bot brengt mondeling zijn stem uit aan Klomp.
 Die onthoudt dat Bot voor Pump stemt.
 De jury sorteert, telt en rangschikt.

Ze houdt de spanning erin.
 Het dikke jurylid brengt verslag uit.
 Eerst komt de uitslag van ronde drie.
 Dan de punten van het publiek.
 Balschoen en Laars zijn de schatten van de zaal.
 Zij kregen vijftientig punten, Lakschoen kreeg er tien.
 Aan de andere kandidaten gaf het publiek vijf punten.
 Pump kreeg geen enkel punt.
 'Dat kan niet, ik heb voor Pump gestemd', brult Bot.
 'Ik heb het tegen Klomp gezegd, hij zou het noteren!'
 Bot is woest, hij stormt het podium op. Hij pakt Klomp bij
 zijn stropdas en trekt hem op de grond.
 'Ik eis een rechtzetting 📖', snauwt Bot naar de jury.
 Het is het begin van een rel die uit de hand loopt.

De volgende dag doet de krant verslag:
Uit de hand gelopen kampioenschap!
Het Kampioenschap voor Schoenen is onbeslist.
Tijdens de laatste ronde ontstond een enorme rel.
Toen mocht het publiek stemmen: schriftelijk en
anoniem.
Een toeschouwer kon niet schrijven maar wilde wel
stemmen.

Hij gaf zijn voorkeur mondeling aan de commentator door. Die vergat het te melden aan de jury.

Zo ontstond een meningsverschil dat niet opgelost kon worden.

De jury verwees naar het reglement. Daarin stond dat de stemming schriftelijk en anoniem moest gebeuren.

Een mondelinge stemming was niet geldig.

Het publiek was het niet eens met de jury.

Deelnemers en toeschouwers gingen met elkaar op de vuist. Totdat de politie er een einde aan maakte.